
KOBIERCZYNA (2) *sb f*

I sg kobierczyną (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „kobierzec” ‘wielobarwna tkanina służąca do pokrywania ścian lub posłań’; tu peior. (2) :
A coźci po tym nędzniku iż fiedzisz iáko málowána oponá zá kęfem kámieniá wykowánego? álbo zá
iáką málowáną ściáną/ álbo zá iáką vpřthroną kobierczyną nádawřzy nos řwoy RejZwierc 69v.

Wyrażenie: »kobierczyną pokryty« (1): y wnet záchorzawřzy iedną tylko kobierczyną pokryty leżąc/
oley S. dáć řobie kazał. SkarŻyw 473.

Cf **KOBIERCZYK**

ZCh